

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA PODKARPACKIEGO

Rzeszów, dnia 8 marca 2024 r.

Poz. 1440

Podpisany przez:

Tomasz Władysław Cyran

Data: 08.03.2024 14:09:21

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR P-II.4131.2.93.2024 WOJEWODY PODKARPACKIEGO

z dnia 6 marca 2024 r.

Na podstawie art. 85, 86 i 91 ust. 1 oraz art. 7 ust. 2 pkt 11 i art. 40 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2023 r. poz. 40), oraz art. 15 ust. 2 pkt 3 i 7 w związku z art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2023 r. poz. 977 z późn. zm.), i art. 73 ust. 5 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2024 r. poz. 54)

STWIERDZAM NIEWAŻNOŚĆ

- § 10 ust. 5 pkt 2

- § 11 ust. 2 pkt 4 w zakresie słów „i usługowej”,

- § 13 ust. 2,

- § 15 ust. 3 pkt 1 i 2,

- § 15 ust. 5 w zakresie słów „usług handlu wielkopowierzchniowego o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m² oraz”

Uchwały Nr XCV/802/2024 Rady Miejskiej Jasła z dnia 29 stycznia 2024 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Jasła dla obszaru „Niegłowska I”.

Uzasadnienie

Rada Miejska Jasła podjęła w dniu 29 stycznia 2024 r. uchwałę Nr XCV/802/2024 w sprawie w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Jasła dla obszaru „Niegłowska I”. Uchwałę tą doręczono organowi nadzoru z dnia 06 lutego 2024 r. Pismem z dnia 28.02.2024 r. Wojewoda Podkarpacki wszczął postępowanie nadzorcze.

Burmistrz Miasta Jasła pismem z dnia 29 lutego 2024 r. złożył wyjaśnienia i uzupełnił dokumentację planistyczną do badanej uchwały. Kolejnymi pismami z dnia 04.03.2024 r. i z dnia 05.03.2024 r. uzupełniono wcześniejsze wyjaśnienia wnosząc jednocześnie o stwierdzenie nieważności przedmiotowej uchwały w zakresie:

- § 10 ust. 5 pkt 2

- § 11 ust. 2 pkt 4 w zakresie słów „i usługowej”,

- § 13 ust. 2,

- § 15 ust. 3 pkt 1 i 2,

- § 15 ust. 5 w zakresie słów „usług handlu wielkopowierzchniowego o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m² oraz”

co pozwoli na zachowanie spójności zapisów treści uchwały z rysunkiem planu będącym załącznikiem Nr 1 do tej uchwały oraz art. 73 ust. 5 ustawy Prawo ochrony środowiska.

W pierwszej kolejności należy zauważyć, że istotne naruszenie zasad sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w myśl art. 28 ust.1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym powoduje nieważność uchwały rady gminy w całości lub w części. Zasady sporządzania planu zawarte są w art. 15 w/w ustawy, gdzie w ust.2 ustalono obligatoryjne i fakultatywne elementy planu czyli sformułowano zasady jego sporządzania, w tym w pkt 3 „zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu”, a w pkt 7 „granice i sposoby zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, na podstawie odrębnych przepisów, terenów górniczych, a także obszarów szczególnego zagrożenia powodzią, obszarów osuwania się mas ziemnych, krajobrazów priorytetowych określonych w audycie krajobrazowym oraz w planach zagospodarowania przestrzennego województwa;”. W konsekwencji niezgodność zapisów planu z zasadami ustalonymi w przywołanych zapisach, jest istotnym naruszeniem zasad sporządzania planu i wywołuje konsekwencje wskazane w art.28 ust.1 ustawy. Uszczegółowienie zasad zostało dokonane w Rozporządzeniu Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 17 grudnia 2021 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz.U. z 2021 r. poz. 2404 z późn. zm.).

W następstwie analizy zapisów przedmiotowego planu i uwzględniając złożone w sprawie wyjaśnienia i wnioski organ nadzoru stwierdził istotne naruszenie zasad sporządzania planu w zakresie art. 15 ust.2 pkt 3 i 7 w/w ustawy. Z treści uchwały wynika bowiem, że występuje niespójność pomiędzy ustaleniami tekstowymi planu zawartymi w -§ 10 ust.5 pkt 2, § 11 ust. 2 pkt 4 w zakresie słów „i usługowej”, § 13 ust.2, § 15 ust.3 pkt 1 i 2§ 15 ust.5 w zakresie słów „usług handlu wielkopowierzchniowego o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m² oraz” a częścią graficzną planu w zakresie bezpiecznej odległości zabudowy usługowej od zakładu dużego ryzyka, o czym rozstrzyga art.73 ust.5 ustawy Prawo ochrony środowiska. W złożonych wyjaśnieniach organ wykonawczy gminy wystąpił o usunięcie dla potrzeb funkcjonowania uchwały w/w zapisów. Organ nadzoru przychylił się do tego wniosku, bowiem nie jest to sprzeczne z obowiązującymi zapisami w/w ustaw i nie rodzi negatywnych konsekwencji dla całości i spójności przedmiotowej uchwały.

W dominującym obecnie orzecznictwie rozbieżności między częścią opisową a graficzną traktowane są jako istotne naruszenie zasad sporządzania planu, co skutkuje stwierdzeniem nieważności uchwały rady gminy w całości lub części (art. 28 ust. 1 upzp). W Wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 18 listopada 2020 r. sygn. akt II OSK 3746/18 stwierdzono wręcz, że sprzeczność między częściami planu stanowi nie tylko istotne naruszenia zasad sporządzania planu, ale jest też nie do pogodzenia z zasadą poprawnej legislacji wynikającą z art. 2 Konstytucji.

Prawidłowo sporządzony projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego winien zawierać zarówno część tekstową jak i część graficzną. Tekst planu stanowi treść uchwały rady gminy, a jego redakcja przybiera postać przepisów prawnych. Rysunek planu jest natomiast załącznikiem graficznym do uchwały w sprawie miejscowego planu i obowiązuje w takim zakresie, w jakim tekst planu odsyła do ustaleń planu wyrażonych graficznie na rysunku. W pewnym uproszczeniu rysunek planu stanowi uzupełnienie i wyjaśnienie tekstu planu. Część graficzna uchwały stanowiąca rysunek projektu planu powinna zatem odzwierciedlać treść tekstową planu i stanowić jej uszczegółowienie. Analizując w procesie stosowania prawa treść normatywną uchwały w przedmiocie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, należy wziąć pod uwagę łącznie zapisy części tekstowej planu oraz rysunek tego planu. Rysunek ma stanowić odzwierciedlenie części tekstowej i odwrotnie.

Przyjmując zatem, że część graficzna planu stanowi uszczegółowienie, uzupełnienie i wyjaśnienie części tekstowej oraz ma moc wiążącą, a postanowienia planu należy odczytywać łącznie, uwzględniając zarówno część tekstową jak i graficzną, oczywistym jest, że nie może być rozbieżności pomiędzy częścią tekstową planu a rysunkiem (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie z 13 października 2009 r., sygn. akt II SA/Lu 393/09). Z tego też względu nie sposób zaakceptować rozwiązań przyjętych w analizowanej uchwale, w których zapis części graficznej nie znajduje potwierdzenia w części tekstowej planu miejscowego (wyrok II SA/Wr 372/19 z 8.10.2019 r.).

Dodatkowo organ nadzoru zauważa, że:

- 1) część zapisów planu jest niewłaściwa, niezgodna z § 4 i § 11 Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r., w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. z 2016 r. poz. 283), gdyż zawiera treści informacyjne – m.in. § 9 ust. 1, § 10 ust. 1, § 13 ust. 1 uchwały. Zapisy te są niewłaściwe, nie spełniają wymogów określonych w § 4 Rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 17 grudnia 2021 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. z 2021 r. poz. 2404), ponieważ nie zawierają nakazów, zakazów, dopuszczeń

i ograniczeń w zagospodarowaniu terenów. Ponadto zgodnie z ww. rozporządzeniem w sprawie Zasad techniki prawodawczej niewłaściwie jest również stosowanie w planie zapisów zawierających odsyłania do przepisów innych aktów normatywnych;

- 2) w zakresie załącznika nr 2 do niniejszej uchwały, stanowiącego rozstrzygnięcie o sposobie realizacji zapisanych w planie miejscowym inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej, zauważa się niespójność z załączoną w dokumentacji planistycznej Prognozą skutków finansowych.

Ponadto w punkcie 2 rozdziału IV *Finansowanie skutki uchwalenia planu – koszty* ww. prognozy skutków finansowych wskazano, iż realizacja ustaleń planu nie wymaga budowy nowych dróg i infrastruktury, a w podsumowaniu wskazano, iż koszty dla gminy związane z uchwaleniem i wejściem w życie planu powinny się ograniczyć do kosztów proceduralnych, natomiast zgodnie z ustaleniami planu zawartymi w § 11 uchwały dopuszcza się m.in. budowę nowych odcinków sieci wodociągowej oraz odcinków sieci kanalizacji sanitarnej.

Istotne naruszenie przepisów art. 15 ust. 2 pkt 3 i 7 (dotyczących zasad sporządzania planu) w/w ustawy oraz art.73 ust.5 ustawy Prawo ochrony środowiska obliguje organ nadzoru do stwierdzenia nieważności badanej uchwały w zakwestionowanej części zgodnie z dyspozycją art.28 w/w ustawy.

Na rozstrzygnięcie nadzorcze służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie ul Kraszewskiego 4 A za pośrednictwem Wojewody Podkarpackiego w terminie 30 dnia od daty jego otrzymania.

z up. WOJEWODY PODKARPACKIEGO

Mariusz Jabłoński
Dyrektor Wydziału Prawnego i Nadzoru